

[Lysholm Christensen]

Jeg skal ikke komme ind på særlig mange forhold omkring loven, blot lige nævne nogle ganske enkelte punkter, som også andre har været inde på, i hvert fald nogle af dem.

For det første dette med sammenlægning af kurser. Det er også efter vores mening en regel, som kun bør bruges i særlige tilfælde, og den er særlig møntet på områder, hvor man kører små kurser. Sammenlægning af kurser skal være en undtagelse.

Jeg har lige en enkelt bemærkning til faget film- og tv-kundskab. Det er mit indtryk, at faget, som det tidligere har været beskrevet, indeholder en hel del om teknik og apparatur og den slags. Efter vor mening bør fagets indholdsbeskrivelse gå mere i retning af medielære, hvor man ser på, hvad det er for kræfter, der virker i disse medier, så det burde måske snarere hedde medielære end film- og tv-kundskab.

Når det gælder ændringsforslaget om fritagelse for religion, er der fra vores side ikke noget ønske om at tilgodese noget bestemt stofområde i faget, men det er for os kun et spørgsmål om at sige, at dette stofområde hører med til almen dannelse, som fru Eva Møller så rigtigt udtrykte det i sin tale ved L 75. Jeg skal sige, at allerede ved førstebehandlingen nævnte vi dette forhold om fritagelse for religion.

Til sidst er der et enkelt spørgsmål, som det er vigtigt for mig også at nævne, og det er spørgsmålet om hf og studiekompetencen. Det er vigtigt for os at slå fast, at lovforslaget i sin udformning indebærer, at højere forberedelseseksamen sikres den samme almene studiekompetence som studentereksamen. I forlængelse heraf bør det klart tilkendegives, at såfremt en uddannelsesinstitution stiller krav om fagspecifik suppleringskursus, henvender et sådant krav sig til både studenter og hf. Jeg håber, at ministeren kan bekræfte, at sådan skal det forstås.

(Kort bemærkning).

Mogens Elvensø (FP):

Fru Marianne Jelved kom med en bemærkning om, at hun var tilfreds med, at religionsundervisningen gik ud til fordel for kulturhistorie. Jeg vil da sige, at det er meget, meget vigtigt, at de elever, der gennemgår vores højere uddannelse, får kendskab til religion. Så jeg vil da faktisk være interesseret i, selv om man underviser i alle slags religioner, at det ikke kan være et valgfrit fag, men eleverne er tvunget til at tage

stilling til den udvikling, der kommer blandt nyreligiøse bevægelser, til islam og alle andre religioner. Det er meget vigtigt, at de får kendskab til disse ting.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Der er grund til at være meget glad også på skolernes vegne for, at vi også om hf ligesom om gymnasiet kan samle meget brede flertal bag de ændringer, der gennemføres. Jeg tror, at når det gælder gymnasiet og hf, så bliver der tale om enstemmige vedtagelser.

Nu er det jo ikke så svært, hvis der ikke er tale om nogen særlige ændringer, men det er faktisk ikke så lidt, det drejer sig om, hvis man ser godt efter.

For det første får vi nu nye styrelsesregler både på hf og gymnasiet, som på mange måder ligner de nye styrelsesregler på folkeskoleområdet, og som svarer til det, som for længst er gennemført på erhvervsuddannelserne. Vi får samlet to love i én. Vi får større fleksibilitet, bedre samarbejdsmuligheder mellem enkeltfagskurser og hf. Vi får også mulighed for, at man i særlige tilfælde kan smække dem sammen; men det er jo netop kun noget, som er aktuelt i særlige tilfælde.

Så får vi skabt en ret til, at man også kan få højniveaufag – ikke for at stemple dem, der ikke tager højniveaufag, men for at give alle en mulighed for, mens de går på hf, at tage det, der i dag hedder gymnasiale suppleringskurser, eller i hvert tilfælde at tage noget, der kan overflødiggøre de gymnasiale suppleringskurser, sådan at man lettere kan komme fra hf og direkte ind i en videregående uddannelse. Det er det, det drejer sig om. Der har ikke været tale om, at hf nu skulle gøres til en 2-årig studentereksamen. Der har heller ikke været tale om, at der nu skulle stilles krav om, at alle skal tage højniveaufag, sådan som jeg læser i de fleste af landets aviser. Nej, der er tale om et nyt tilbud, en mulighed for, at man lettere kan komme ind i de videregående uddannelser.

Derfor havde regeringspartierne heller ikke det mindste vanskeligt ved at ændre formålsformuleringen, sådan at den blev mere parallel med gymnasiets formålsformulering. Hvorfor skulle vi dog det? Det er i øvrigt mærkeligt, at det var de partier, der var så bange for, at det skulle komme til at ligne gymnasiet, som abso-